

Mekke Fethi Hazırlık ve Planlarının

GİZLİ TUTULMASININ HİKMET VE AMAÇLARI

□□□□□□□□

1- “O, (kesinlikle kendi) hevâsından (kafasından ve nefsi kuruntularından) konuşmaz-konuşmamıştır. O (Kur’an ve konuştuğuları) ancak (kendisine) vahy (ve telkin) olunan vahiydir. (İlahi hakikatler ve öğretilerdir ki, tebliğ edip size ulaştırmıştır.)” (Necm Suresi: 3-4)

Hiz. Peygamberimizin hiç kimseyle paylaşmadan ve istişaresini bile yapmadan Mekke’nin Fethi için sefere çıkması, Allah (CC) tarafından Kendisine böyle emir ve izin buyurulduğuna işaret sayılır.

Amaç, düşmanların savunma tedbirleri olarak fethi zorlaştırmalarına engel olmaktır. Efendimiz’in fetih hazırlıklarını gizlemesi, Mekke’nin fethinden sonra yapılacak büyük fetihler için de stratejik prensipler taşımaktadır. Örneğin, Erbakan Hocamız, Kıbrıs harekâtını başlatmadan önce, teşkilat bünyemizdeki münafıkları güya bazı görevlerle yurt dışına yollayarak, harekât planının dikkatlerden kaçırılması; ve yine *Melhame-i Kübra* sayılan büyük fetih için kullanılacak teknolojilerin önemli oranda saklı tutulması da bu amaçlıdır. iç

Projesi bizzat Allah (CC) tarafından çizilen; Hiz. Peygamber Aleyhisselamca da hasretle özlenen bu harekâtın istişare yoluyla bile tartışmaya açılmaması ve gizli tutulması lazımdı.

2- Ani baskın ve gözdağıyla, fethin kavgasız ve kansız gerçekleşmesini sağlamak, böylece çok kan akıtılarak ve canlar yakılarak başarılan fetihler sonrasında; katledilenlerin, onların çocuklarının ve yakınlarının gönüllerinde oluşacak kırgınlık ve kızgınlığın; bir intikam ve isyan kalkışmasına dönmesine fırsat vermemiş olmak gibi; insani, siyasi ve stratejik prensipleri özünde barındırmaktadır.

Böylece fethin yapılacağını duyan Mekkeli müşriklerin, Mekke'de bulunan Müslümanları öldürmelerinin önüne geçilmesi de hesaplanmıştır.

3- Gizliliğin bir hedefi de; Ashab-ı Kiram'ın ve İslam Ordularının; *"Nasıl, ne zaman ve hangi imkânlarla başarılabilecek?"* gibi sorular ve kuşkularla meşgul olmalarının ve şeytani kuruntularının önünü tıkamaktır.

Fethin gizlenmesinin, kendi özel hayatlarımızda da bize ışık tutacak şöyle bir hikmeti daha vardır. İnsanın ömrü boyunca hedefleri ve hayalleri olacaktır. İnsan bu hayallerinin büyüklüğü nispetinde "delilikle" itham olunacaktır. Hem dış kınamaların etkilerini kırmak, hem içsel motivasyonu korumak adına; hayallerimizi, gerçekleştireceği güne kadar gizli tutmak ve gerekli çalışmaları yapmak lazımdır. Fetih eğer gizlenmeseydi belki de bazı Sahabeler, müşriklerin dalga geçmelerine, küçümsemelerine maruz kalıp, inanç ve heves kırıklığı yaşayacaklardı. Bu ise ordunun güçten düşmesine sebep olacaktır.

O güne kadar Müslüman olmaktan kaçınan, güç kimde olursa o tarafa geçecek olan menfaatçi kesimlerin; müşriklerin safına katılmalarına fırsat tanımamak için de, fethin zamanının bir sır olarak saklanması yararlıydı ve gecikmesi mü'minlerin birbirini tanımasına, güvenmesine ve zaaflarından sıyrılmasına da imkân sağlamıştı.

4- Eldeki mevcut elemanları, imkânları ve diğer fırsatları israf etmeden, gereksiz tehlikelere girmeden, en az zayıyla en büyük başarıları kazanmak, büyük liderlerin şiarıydı. Mekke Fethi öncesinde; "Harp hiledir" (stratejidir) düsturunun fiili örneklerinden birisi yaşanmıştır. İslam davasına kıyamete kadar sancaktarlık edecek her asırdaki liderlere ve erlere -örnek teşkil etmek üzere- Nebvi siyaset ve strateji pratiği ortaya konulmaktadır.

5- Efendimize ve sahabesine en olmaz zulüm ve hakaretleri reva gören müşrik takımını,

teslim ve tevbekâr olmak şartıyla bağışlamak, onların gönüllerini de kazanarak Mekke Fethi'nin kalıcı ve kucaklayıcı bir devrime dönüşmesinin altyapısını oluşturmak için de fetih hazırlık ve planları herkesten saklanmıştır.

6- Efendimiz, zaten mü'minleri cihat şuuruyla her daim dinamik tutmuşlardı. Ayrıca fetih planlarını sahabilere açmasında bir fayda bulunmamaktaydı. *Fetih ve zafer heyecanıyla ve intikam hırsıyla cihat sevapları azalmasın* diye bu hazırlıkları gizli tutmayı uygun bulmuşlardı. Zaten Resulüllah ne yapmışsa elbette doğru yapmışlardı.

7- Feth-i Mübin; Cenab-ı Hakkın va'adinin ve kudretinin açığa çıktığı, bütün planlarını ise bizzat Peygamberimizin yaptığı mucizevi bir vakıdır. Belki de mü'minler, *esbab şirkinde n tam olarak kurtulsunlar, asıl ruhlarındaki büyük fetih olgunluğuna kavuşsunlar* diye; şeksiz, şeriksiz, şüphesiz bir iman şuuruna ulaşmaları için de bu gizlilik yaşanmıştı.

8- Yeni Müslüman olanlardan bazılarının, bu kutlu zafere ve Allah'ın sonsuz gücüne henüz tam inanmayıp itiraza kalkışarak imanları zarar görmesin diye bu gizlilik tedbiri alınmıştı. Bir insana, onun bilmesinin fayda sağlamayacağı ve o ağır yükü taşıyamayacağı bir bilginin verilmesi ona zulüm sayılırdı. Bundan dolayı böyle önemli hareketler ancak ilgili ve bilgili kişiler ile paylaşılırdı. Hatta bazı durumlarda en yakınlarımızdan bile saklanırdı.

9- Mekke Fethi hazırlıklarının gizli tutulması; *“Vakıa=Büyük olay sırrı”* dediğimiz büyük devrim ve değişimlerin, öyle uluorta istişaresi olmayacağı; Kutlu Komutanının en Yüce Makamla, yani bizzat Cenab-ı Hak'tan aldığı talimatla iş yaptığı dersini bizlere aktarmaktaydı.

10- Feth-i Mübinler, İbrahim Suresi 46. ayetinin hikmet ve hakikatinin hakke'l-yakin ortaya çıktıkları, müstesna olaylardı!

“...Oysa onların (şeytani) hile ve hazırlıkları, dağları yerinden oynatacak (derecede bugün nükleer silahlara ve teknolojik imkânlarla dayanmış) olsa da, Allah katında kesinlikle onları (boşa çıkaracak ve etkisiz kılacak kudret) planları ve programları vardır! ...” ayetinin sırrı ve ilahi kudretin intikam sonuçları yaşanacaktı, ama bu tarihi inkılabın

Allah'la Elçisi arasında gizli kalması lazımdı.

11- Mekke Fethi'nin gizli tutulması ve her aşamasının başarıyla uygulanıp beklenen sonuçlara ulaşılması şu gerçeği ispatlamıştı ki; *Efendimizin verdiği kararların bizzat Cenab-ı Hak katından olduğu ve bu yüzden en hayırlı ve yararlı sonuçları doğurduğu fiilen gerçekleşmiş olmaktadır.*

Ahir zamandaki Melheme-i Kübra-Armageddon da inşaallah böyle yaşanacak ve Adil Düzen Medeniyeti kurulacaktı.

12- Mekke'nin Fethi; imanında sebat edenlerin ve asla şüpheye düşmeden ve ümidini kesmeden cihadını hakkıyla sürdürenlerin, dünyada va'ad edilen ödülleri ve şerefleri olarak da okunmalıydı. Ve zaten Allah (CC) asla va'adinden caymazdı ve sadık kullarını mahrum ve mahcup bırakmazdı.

13- Enfal Suresi 6. ayetinin:

"(Her konuda) Hakk (ve hayır, artık İslam'la) ortaya çıkmış iken, sanki göz göre göre (mutlak) ölüme sürülüyorlarmış gibi (cihad hususunda) Seninle (boşuna) tartışıp duruyorlardı." ifade ve işaretine göre Mekke Fethi'nin bir hikmeti de; bazı sahabelerin çeşitli vesveselerle Peygamber Efendimize karşı gelmelerini ve sahabe arasında karışıklığa sebebiyet vermelerini önlemek olmaktadır.

Efendimizin sahabelerinden bazılarının, beşeri bir zaafiyetle Mekke'deki tanıdıklarına, savaşın tahribatından korunmaları için haber iletmelerini engellemek de amaçlanmıştır. Bu savaşın, Mekkeli müşriklerle olduğunu duyan bazı sahabeler, belki de cesareti kırılıp savaştan ve cihaddan geri kalacaklardı.

14- Dava sorumluluğu ve imtihan şuuru taşıyan Sadıklarla, cihaddan ve sorumluluktan kaçanların; "mü'minler ile münafıkların iyice belli olması" için de fethin gizli tutulması lazımdır.

15- Efendimizin hayatının her anı ayrı hikmetlerle dolu olduğu gibi, bu olayda da, sonraki dönemlerin Fatih'leri için: “Bir projede yetkin olmayan insanların yorumları hem kafa karıştıracak, hem de vakit kaybına yol açacaktır. Planı yapan kadro ayrı donanımda, planı uygulayacak olan kadro ayrı donanımdadır. Liderlik; herkesi önemli ve gizemli projelere katmak değil, gerektiği kadar kişiden verimli bir şekilde yararlanmaktır.” dersinin çıkarılmasına vesile olmuşlardır.

16- Stratejik üstünlük sahibi büyük liderler ve komutanlar, tarihi hedeflerine ulaşmak için, belirlemiş oldukları planlarını kimseye yansıtmayıp gizli tutarak, düşmanlar ve şeytani odaklar tarafından duyulup boşa çıkarılmasına engel olurlar. Çünkü düşman genellikle *uygulanacak strateji ve planları boşa çıkarmanın* programı üzerine yoğunlaşır. Ve zaten, *“İki kişinin bildiği sır değildir”* gerçeği bunun en güzel izahıdır ve Fatih Sultan Mehmet'in *“Sırrımı sakalımın teli dahi bilse, onu keserim”* ifadesi, Mekke'nin fethi planlarının neden gizli tutulduğunun daha iyi anlaşılması için çok önemli bir bakış açısidir. En yakınları bile olsa, birçok konuda bilgi paylaşımı uygun sayılsa da; çok önemli ve stratejik konular, lider ve komutanın gizli dünyasında bir sır gibi saklı tutulmalıdır.

17- Fethi planını yalnızca Efendimizin bilmesinin bir hikmeti de şu olmalıdır: Herkes kendi işiyle, vazifesiyle meşgul olmalıdır ve başkasının vazifesine karışmamalıdır. Herkes Allah'ın verdiği tüm kabiliyeti, potansiyeli KENDİ vazifesi için harcamalıdır. Plan kurmak ve o planı uygulamak “Beyin”in sorumluluğundadır. Kalp, ciğer, el, kol kendi vazifesini bırakıp beynin vazifesiyle meşgul olursa vücudun dengesi ve sistemi bozulacaktır. Mekke'nin fethi planında da, ahir zamana kadar gelecek tüm planlarda da, stratejik hesapları bilmek yalnızca kutlu komutanın vazifesi sayılmıştır.

18- Mekke Fethi'nin gecikmemesi için müşriklerin sulh talebinin engellenmeye çalışılması anlamlıdır. Örneğin; Ebu Süfyan, Efendimiz (SAV)'in yanına geldiğinde, hem net olarak savaş açacağına dair bir tutum yansıtmamış, hem de kendisine barış talebinde bulunulsa dahi kabul etmeyeceğini ifade eder tarzda bir tavır takınmıştır. Çünkü eğer tekrar sulh yoluna gidilse fetih gecikmiş olacaktı. Ayrıca eğer barış talebi gelse ve kabul edilmeseydi, sefer hazırlıkları açığa çıkacaktı. Fethin gecikmemesi ve İslam'ın bir an önce muzaffer kılınması için gizli tutulması şarttı. Efendimiz (SAV)'in gizlice Mekke'ye mektup götürülen kadını engellemek için üç kişiyi göndermesinin sebepleri arasında; müşriklerin hazırlık yapmasını engellemekle birlikte, onların barış talebi getirerek fethi geciktirmelerine engel olmak da vardı.

19- Hz. Peygamber Efendimiz daha önce Medine'yi de, işte böyle, yüksek siyaset ve strateji dehasıyla FETHETMİŞ, ve Yesrib'i yurt edinip yerleşmeyi başarmışlardır.

Hicret'in ve büyük Fethin kapısını aralayan olay: Akabe Biatlarıdır!

Akabe; Peygamberimizin risaletinin on birinci yılında altı kişiyle başlayan ve on üçüncü yılında hicret kararı ile sona eren; temel karakteri, *Hz. Peygamberin ve mü'minlerin korunması ve himaye edilmesi üzerine inşa edilmiş görüşmeler ve sözlerdir. Peygamberimiz, nübüvvetin on birinci yılına rastlayan hac mevsiminde Medine'den gelenlerden kendisine yardımcı olmalarını istedi. Bu durumu takiben risaletin on ikinci ve on üçüncü yılında hem İslamiyet'in yayılması hem de karşılıklı olarak hakların korunması gerekçesiyle Peygamberimiz ve Medineli yeni Müslüman olan halk arasında iki kez Akabe Biatı gerçekleşmişti. Efendimiz, Medine halkından bir grupla Akabe'de bir araya geldi ve onlara İslam'ı tebliğ etti. Hazrec kabilesine mensup olan altı kişilik bir grup İslamiyet'i kabul edince, Hz. Peygamber onlardan kendisini Medine'ye götürüp himaye etmelerini ve böylece İslam dininin kökleşip yayılmasını istemişlerdi. Akabe; bir yemindir. Bir taahhüd senetleşmesidir. Allah'a dönüş, Peygambere bağlanış, günahlardan vazgeçiş, hayırlara koşuş için yürekten verilmiş sözlerdir.*

20- Efendimizin yaşantısının her safhasında; kıyamete kadar tüm insanlığa örnek olacak model ve mükemmel davranışlar vardır. Mesela; fethettiği Mekke'ye muzaffer bir komutan edasıyla değil, devesi üzerinde ve secde eder vaziyette girmesi; John Davenport gibi inançsız bir tarihçinin bile, Efendimizin savaşlardaki dâhiyane stratejilerini görüp, O'ndaki gerçek bir mü'min tavrını ve yüksek kulluk tarzını fark edip şüphesiz bir şekilde iman etmesini sağlamıştır.

Resulüallah, Allah'ın inayeti ile güç ve kuvveti elde ettikten sonra, bu gücü insanları öldürüp ülkelerini işgal için değil, onların gönüllerini Allah'a açmak, gerçek saadete, hidayete kavuşmalarını sağlamak için kullanmıştır. Zira O, âlemlere rahmet ve hidayet olarak gönderilen bir "Rahmet Peygamberi" konumundadır. Cenab-ı Hakkın yardımıyla büyük fethi kansız bir şekilde neticelendirmek arzusunda ısrarlı olduğu için gizli tutmuşlardır.

Yazar Ali ÇAĞIL İmam Hatip Lisesi ve Kamu Yönetimi Mezunu
17 Mayıs 2022

21- İbn Ömer'den nakledildiğine göre, Resulüllah (SAV) Mekke'nin Fethi günü, Kâbe'nin merdiveni üzerinde ayakta durarak Allah'a hamd ve senâ ettikten sonra şöyle buyurmuşlardı: “Hamd (Mekke'nin Fethine dair) va'adini tutan, kuluna (Peygamberine) yardımda bulunup zafere ulaştıran ve düşman topluluklarını tek başına yenilgiye uğratan Allah'a mahsustur.”
(İbn Mâce, Diyât, 5)

Cenab-ı Hak, bu büyük zaferi bizzat Resulünün himmet ve hatırına ve Zatinin lütfuna bağlı bir fetihle taçlandırmak için hazırlık projelerini Efendimiz'den (SAV) başkasına açıklamamış ve Efendimizin buyurduğu gibi de “*düşman topluluklarını, Allah tek başına yenilgiye uğratmıştır.*”

22- Zahiri olarak Mekke Fethi amaçlanmıştı, ama Bâtını olarak gönüllerin fethi de esas alınmıştı. Bu nedenle silahlı bir çatışma değil, günümüz tabiriyle “Stratejik ve psikolojik harekât”
Hudeybiye'de anlaşma ve öncesinde gelişen olaylar; Mekke Fethi hazırlığı için psikolojik hazırlık açısından bir başlangıçtır.

23- Fetih Suresi 18. ayette: “(Ey Resulüm!) Gerçekten Allah (CC), o mü'minlerden razı olmuştur ki, (Hudeybiye'de) ağacın altında Sana biat ettikleri vakit (onların) kalplerindeki (sadakat ve samimiyetleri)ni bilmiş, (bundan dolayı) üzerlerine sekinet (huzur ve emniyet) indirmiştir. (Ayrıca) Kendilerini pek yakın bir fetihle (Hudeybiye barış süreci ve Hayber zaferiyle) ödüllendirmiştir.”
şeklinde, Mekke Fethi'nin yaklaştığı müjde buyrulmaktadır.

İşte Allah tarafından Ashabın üzerine (Biat-ı Rıdvan ile) indirilen emniyet ve huzur duygusu, onlara ne, nasıl, niçin gibi soruları sormadan, emredilen bir şeyi hemen yapmalarını ve itaatkâr olmalarını sağlamıştır. Ashabın bu halini gören müşrik elçileri de bu durumu anlamış ve “*Muhammed (SAV) ne dese yapacak durumdalar! Biz bugüne kadar böyle bir bağlılık ve itaat görmedik!*” demeye başlamışlardı. Mekke Fethi için Hudeybiye'de hazırlıklar adım adım atılmıştı.

24- Hudeybiye Anlaşması sonuçlarını Fetih açısından değerlendirecek olursak:

a- Hudeybiye Anlaşması'yla, Kureyş; Müslümanların fiilen ve resmen bir güç olduğunu ve eşit haklara sahip olduklarını kabul ediyordu.

b- Çevre kabileler ise; Kureyş'in Müslümanlarla baş edemediği için barışa mecbur kaldığını konuşuyordu. Bu durum Müslümanların lehine dönüyor ve diğer kabilelerin Müslümanlara katılımını sağlıyor ve Müslümanlar sayı bakımından artıyordu. Böylece Mekkeli müşrikler zayıf, Müslümanlar ise güçlü görünüyordu.

25- İslami hareketlerde süreçler şöyle geliyordu:

a- Bâtıl var Hak yok. (Mekke Dönemi - Tebliğ ve Davet)

b- Bâtıl varsa, Hak da var. (Medine Dönemi – Mücadele ve Olgunlaşma)

c- Bâtıl yok, Hak var. (Mekke'nin Fethi ile Gönüllerin Fethi ve Zafer) şeklinde seyrediyordu. "Bâtıl varsa Hak da var" aşaması Hudeybiye Anlaşması ile tamamlanıyor ve zafere giden "Bâtıl yok, Hak var" aşaması başlıyordu. İşte Hudeybiye; Mekke'nin fetih planı için gizlilik kuralının başlangıcı sayılıyordu. Bu süreç ise; Efendimiz tarafından siyasi feraset ve gizlilikle yürütülüyor ve Allah'ın inayetiyle kutlu ve mutlu sona ulaşıyordu.

Hudeybiye Anlaşması sonrası Fetih Suresi inmiş ve ilk ayeti; "Doğrusu Biz Sana (zafer yollarını) açtık; apaçık bir fetih ihsan ettik."

**diye başlamasına rağmen başta Hz. Ömer bile;
"Fetih bu mu!?"**

diyerek zafere giden yolu ilk anda sezemiyorlardı, çünkü görmemeleri gerekiyordu... Bu durum; Allah ile Resulünün yaptığı fetih planının, gizlilik noktasında tıkr tıkr işlediğini gösteriyordu.

26- Fetih Suresi ilk ayetlerinde; "Doğrusu Biz Sana (zafer yollarını) açtık; apaçık bir fetih ihsan ettik. "Ve Allah (bu sürecin sonunda), Sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin (istedik)."

Yani Cenab-ı Hak, *“Fetih size verildi.”* demiyordu, Efendimize hitaben: *“Sana lütfedildi.”* buyruluyordu! Evet, bu fetih Efendimizin şahsına veriliyordu. Ve bu fetih O’nun üstün siyaset ve ferasetiyle başarıyordu. Hem bu siyasetin başarılı olması, hem de fethin Efendimizin şahsına verilmiş olması, gizlilik kuralına uyulmasını gerektiriyordu. Bugün bizim alacağımız ders: Allah ve Resulü ne va’ad ettiyse mutlaka gerçekleşmiş olacaktır. Yapmamız gereken ise; ne, neden, niçin? sorularını sormadan verilen her görev ve hizmeti;

ne istendi, nasıl istendi, ne zaman istendi ve ne kadar istendiyse
, ne bir eksik ne bir fazla, aynen ve öncelikli şekilde bunların yapılmasıdır.

27- İstihbaratta birçok gizlilik sınıflandırmaları olmasına rağmen, en basiti ve en etkili olanı: *“Bilmesi gereken (kişi)lere, bilmesi gereken kadar bilgi ve malumat verilmesi”* sayılmaktadır. Bu maksatla da Mekke’nin Fethi ile alâkalı bilgi tam olarak verilmemiş ama *“yap-boz”*un birer parçaları gibi, herkese belirli bir parça için bilgi ve direktif-emirler aktarılmış, ilgili şahıslar bu parçalar çerçevesinde bilgi ve meşgale sahibi olmuşlar, lakin bütüne malik olamamışlardır. Fetih anına kadar asıl hedef Hz. Peygamberimizin aklında ve dahi gönlünde sır olarak kalmıştır. Bu sayede herkes ifrat ve tefride kaymadan kendilerini ilgilendiren malumat çerçevesinde işlerine bakmışlardır.

“Zaten lüzumundan fazla şey bilmesi insana eziyettir!”
düsturu da bunu gerekli kılmaktadır.

28- Ayrıca Hz. Ebu Bekir Efendimiz ile Hz. Aişe annemiz arasında geçen mülakattan da anlıyoruz ki; Hz. Peygamber Efendimiz bu sırrı *aile efradından ve Kendi sırdaşından bile saklamışlardır,*

ve bizlere davranışları ile
nasihat buyurmuşlardır. Ki bu hususların en mahrem tutulacağı yer insanın kendi aile efradı ve yakın arkadaşlarıdır.

“Aklımdan geçeni sakalımdaki bir tek kıl bilse, o sakalı keserim”

sözü ile Fatih Sultan Mehmet Han da, bu konunun önemini tarihe geçen bu sözü ile anlatmışlardır. Zira en mahrem konuları dahi paylaştığı Hz. Ebu Bekir ve Hz. Aişe annemizden dahi bunu gizleyerek bizlere örnek olmuş ve hatta böyle davranmamızı, emir ve görev sahiplerine bir nevi sünneti kılmıştır.

29- Efendimizin Mekke’ye sefer hazırlıklarını sezip, oradaki sahipsiz yakınlarına dokunmasınlar diye, müşrik reislerine mektup yazan Hâtıb’ın olayından da anlıyoruz ki, zamanından evvel Mekke Fethi’nin yayılması; bu tarz istenmeyen karşı istihbarat faaliyetlerine fırsat sunacağı ve *askeri alanda en kuvvetli ve avantaj sağlayacak “baskın unsurunu” zaafiyete uğratacağı için de*

fethin zamanı ve bilgisi saklanmıştır. Ayrıca Mekke'nin bir ittifak için çalışma yapması da engellenmiş olmaktadır. Hatta sefer esnasında Medine'den çıkan ordu yolda birçok kabilelerle yeni ittifaklar da kurmuşlardır.

30- Ve yine zamanından evvel Mekke'nin Fethi için bir harekât başlayacağını duyan Medine'deki mü'minler arasında şöyle bir sorun da ortaya çıkacaktı. Medine'deki mü'minlerin birçoğu zamanında Mekke'nin zulmünden kaçıp, Medine'ye hicret eden kimselerden oluşmaktaydı. Bu muhacirlerin birçoğunun hem ailesi ve yakınları, hem de zulmüne uğrayıp intikam almayı arzuladıkları kişiler Mekke'de bulunmaktaydı. Hâtib'in yakalandığında dediği gibi; "...

. Bu harekâta başladığınızda müşrikler tarafından tümünün kılıçtan geçirileceğinden korktum. Buna engel olmak ve Mekkelilere hoş görünmek için bu mektubu yazdım." düşüncesi diğer Muhacirlerin de kafasını karıştıracaktı.

Bu süre zarfında

insanların içinde dedikodu, vesvese, karşı tarafa doğru menfi yönde bilenmeler olacak ve olay Fetih ruhundan çıkıp kuru bir intikam savaşına, hesaplaşmaya veya Mekke'deki ailelerini koruma iç güdüsü ile farklı mecralara dönüşebilecek ve ordunun nizamını ve ruhunu bozabilecek durumlar oluşturacağı için de, erkenden kimsenin haberdar edilmemesi doğru ve uygun bir yaklaşımdı.

Aslında fethin gizli tutulmuş olmasına rağmen, Ashabtan, hem de Bedir Ashabından olan Hatib'in, birtakım beşeri zafiyetler ve mazeretlerle müşriklere mektup yollayarak, fethin gizliliğini riske atması gibi tehlikelerden sakınmak için gizlilik şarttı.

Efendimiz hemen Hz. Ali, Zübeyr ve Mikdad'ı (RA) çağırıp onlara şöyle buyurdu: *"Hah Bostanı yakınlarında bir kadın Mekke'ye doğru gidiyor. Bu kadının üzerinde gizli bir mektup var. Bu mektubu alıp bana getirin, kadını serbest bırakın!"*

Üç sahabe hızlı bir şekilde hareket ederek, bahsedilen bölgeye ulaştılar. Efendimizin tanımladığı yerdeki kadını buldular. Kadından mektubu istediler. Ancak kadın böyle bir mektubun kendisinde olmadığına dair yemin ediyor,

'haberim yok'

diyordu. Hz. Zübeyr ve Mikdad bir an için kadına güvenip,

'demek ki yanılmışız, geri dönelim'

dediler. Fakat Hz. Ali şiddetle tepki gösterdi ve kadına şöyle dedi:

"Biz yalan söylemeyiz, hele Allah'ın Resulü hiç söylemez. Peygamberimiz bizi buraya boşuna göndermedi. Ya mektubu çıkarırsın, ya da sonucuna katlanır, Medine'ye geri götürülürsün!"

Kadın, Hz. Ali'den kurtulamayacağını anlayınca dürülmüş olan mektubu saçlarının arasından çıkardı. Mektubu alan Hz. Ali kadını serbest bıraktı. Zaten bu kadın okuma-yazma bilmiyordu. Mektup Efendimize teslim edildi.

Hız. Ali'nin olayında da görüyoruz ki, “kadının saçlarının tellerinin arasına hatta başka taraflarına da bakmak gerekse dahi, madem ki Peygamberimiz bir talimat buyurdularsa, ‘*Bu talimat kesinlikle doğrudur, çünkü O asla yanılmaz, yanılmaz ve yalan söylemez!*’ inanç ve samimiyetiyle hareket edilmesi lazımdır.” dersinin bizlere ve kıyamete kadar gelecek Hak Dava erlerine verilmesi de anlamlıdır.

Ayrıca, Aziz Erbakan Hocamızın manevi bir uyarı olarak buyurdıkları gibi;

“... Demek ki, bir işte, bir faaliyette başarı elde etmek istiyorsak, evvela çalışmalarımızı yalnızca o çalışmayı birlikte yapacağımız kişilerle, yani sadece o konuyu bilmesinin fayda sağlayacağı kişilerle paylaşacak, yalnızca bu isimlerle plan-program yapılacak, bu isimlerin dışında hiç kimse, en son aşamaya veya onların dâhil olacakları noktaya kadar bu çalışmayı bilmeyecekler. Ne zaman ki bilmeleri ve çalışmaya dâhil olmaları gerekiyor, ancak o zaman haberdar edilecekler. Zaten lüzumundan fazla şey bilmesi insana eziyettir! ...”

31- Mekke Fethi'nin gizli tutulmasıyla: Düşmanın yeni güç kaynakları oluşturmasına mani olunması ve tedbirsiz yakalanmalarının sağlanması için; ani baskınlar yapılarak psikolojik bozguna zemin hazırlanması planlanmıştır.

• Düşmanın, yapılacak algı faaliyetlerine karşı çeşitli savunma tedbirleri geliştirmesine fırsat tanınmaması.

• Düşmanın eline, İslam Ordusuna geri adım atılabilecek kozların verilmemesinin amaçlanması,

• En az can ve mal kaybıyla savaşın kazanılması ve fetih sonrası gönüllerin yumuşatılması için; fethin gizli tutulması, oldukça yararlıdır.

32- Evet Müslümanların asker çokluğu ve silah üstünlüğü yoktu; bu sebeple psikolojik

üstünlük, algı yönetimi, hedef saptırma gibi “Nübüvvet Siyaseti ve Harp Hilesi” icap ediyordu.

İnsanoğlunun genel fıtratı zafiyetlerle doluydu. Çünkü insan duygusal zaafı olan bir varlıktı; yani kişilerin oyun bozuculuğa sebep olmaları için, illa da hain veya münafık olmaları gerekmiyordu. Kaldı ki Allah’ın va’adine ve Resulüallah’ın müjdesine tam iman ve itimat eden sadık mü’minlerle münafıkların bilinip açığa çıkmaları için, fetih hazırlığı gizli tutulmuştu.

Maddi ve manevi hazırlık, yani gerekli ve yeterli tedbirler alınıp; üstün gayretlerle kutlu gayeye yoğunlaşılsa, olumlu ve sorumlu çabalar ve şuurlu fedakârlıklar yapılsa bile, mahremiyet ve gizlilik kuralına uyulmazsa, diğer hazırlıkların da boşa çıkma ihtimali bulunuyordu. Fethin kansız gerçekleşmesi, gönüllerin fethi için de bu gizlilik lüzumlu görülüyordu.

Bu arada şunu da belirtmek gerekir ki, Mekke'nin Müslümanlarca fethedilmek istendiği bilinen bir durumdu. *En başta kiblemiz Kâbe'nin burada bulunması, çeşitli ayetlerle bu fethin müjdelenmesi (Bknz; Yakın Fetih, Hayber vb.) Mekke müşrik yönetiminin Hudeybiye Antlaşması'na uymamaları* gibi sebeplerle Efendimizin Mekke'yi fethetmeye girişeceği bekleniyordu. Bundan dolayı Ebu Süfyan Medine'ye gelip “bir anlaşma yolu bulabilir miyim?” çabalarına girişiyordu, ama Müslümanlarda kesin bir kararlılık görüyordu. Velhasıl; *Fetih niyeti çok açık olduğu için hazırlık mahiyetinin çok gizli tutulması* gerekiyordu. Bu yolla;

a) Müşriklerin kendilerince güçlü istihbaratları yanıltılıyordu.

b) Müşriklerin müttefikleri münafıkların bilgi sızdırmalarına fırsat verilmiyordu.

c) Müslümanlar içinde insani zafiyete düşülerek hatalı davranışa girme ihtimali olanların olayı deşifre etmesine engel olunuyordu.

33- Böylece; Efendimiz (SAV)'in âlemlere rahmet olarak gönderilmesinin gereği de yerine getiriliyordu!

Yüce Rabbimizin rahmeti tüm kâinatı kuşatmıştır. Peygamber Efendimiz (SAV) de âlemlere rahmet olarak gönderilen en kutlu Zattır. Tüm fetihlerde (sadece Mekke'nin fethi değil) *savaşmaksızın İslam'ın Adil Düzeni'ne teslim olmalarının muhataplara teklif olunması şarttır*. Sonrasında sağlam kuşatmalarla vb. yine kaleler, şehirler daha az can kaybı ile alınmıştır. Bu nedenle Mekke'nin fethine yönelik stratejiler de hep en kansız ve en zayıtsız kazanılacak şekilde tasarlanmıştır. Yoksa Mekke'den hicret etmeden bile, adım adım belki Mekke'nin ele geçirilme imkânı doğacaktı. Kâbe'yi tavaf için gidildiğinde Hudeybiye Anlaşması'nda ya da sonraki yılda Allah'ın yardımı ile Mekke'ye saldırma fırsatları vardı. Ama fethin kader içindeki hikmetleriyle gerçekleşişinin en uygun ve en örnek olması icap ediyordu. Önce kalplerin, zihinlerin fethedilmesi (ki gerçek ve kalıcı fetih budur) en şefkatli ve adil yöntemlerin uygulanması gerekiyordu. Ve öyle de oldu...

34- Fetih öncesinde ve hatta Hudeybiye sürecinde, Mekke yönetiminin kolları kanatları kırılarak Hudeybiye'ye mecbur bırakılmışlardır.

Hudeybiye Barışı ile *bu kuşatma ve ittifak bozma* daha kolay hale taşınmıştır. Hayber'in fethi vb. ile adım adım müşrikleri teslimiyete mecbur edici stratejiler uygulanmıştır. Mekke'nin fethi hamlesinin gizliliği ile de Mekke yönetiminin;
"Ne çevreden destek alma, ne de hazırlık yapma imkânı kalmamıştır."

Bunun gibi sonuç alıcı ve devrimi tamamlayıcı hamlenin gizli olması çok özel bir strateji icabıdır:

"Böylece onlar (Müslümanlara ve mazlumlara karşı) bir tuzak (hileli bir düzen) kurdular. Biz de, farkında olmadıkları bir tuzak kurup (onların planlarını altüst ettik ve bu tuzaklarını onların başına geçirdik.)" (Neml Suresi: 50)

35- "Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman (ki Allah'ın va'adi Hakk'tır.) Ve (o güne kadar Hakk'tan kaçan) insanların dalga dalga Allah'ın dinine (ve adalet düzenine) girdiklerini gördüğün an (ne kutlu ve mutlu bir zamandır.) Hemen Rabbini hamd ile tesbih et (çünkü zafer Allah'tandır) ve O'ndan mağfiret dile (çünkü cihad ve itaat konusunda

***eksikleriniz vardır ve zaferi kendinizden bilme gafletinden Allah'a sığınmalıdır). Şüphesiz O, (pişmanlık ve istiğfarı çokça kabul buyuran) Tevab olandır.
” (Nasr Suresi)***

Nasr Suresi’ni izah ederken Erbakan Hocamız;

“Efendimiz, Mekke’yi fethedip insanlar dalga dalga İslam’a girmeye başlayınca Arap Yarımadası’ndaki topluluklar: “Muhammed (SAV) harem ehline karşı muzaffer olduysa, artık O’na kimse karşı koyamaz!” dediler ve savaşız İslam’a girdiler. Bu döneme Heyetler Senesi denilmiştir. Arap Yarımadası’nın her köşesinden insanlar, heyetler halinde Efendimizin huzurlarına gelerek İslam’a girdiler. O’na biat ettiler. Efendimizin Veda Haclarını yaptıkları Hicri 10’uncu senede, bütün Arabistan tek bayrak altında birleşti, artık ülkede hiç müşrik kalmadı.” buyurmuşlardı.

Efendimiz, Mekke’nin Büyük Fethi’ni ve Hicaz Bölgesi’nde ve çevresindeki insanların tamamına yakınının İslam’a gireceğini; daha İslamiyet’in ilk yıllarında, hatta ilk günlerinde söylemişler, müjdelemişlerdi. Fakat buna inanan o kadar az olmuştur ki, sizin (Milli Çözüm Ekibinin) şu anki inanan sayınızın üçte biri kadar bile değildi. Güçsüz-zayıf Muhammed’in (SAV) ve yanında yer alan üç-beş zayıf mü’minin bir gün bu fethi gerçekleştireceğine asla ihtimal vermemişlerdi. Efendimizi yalan söylemekle, hayalperestlikle suçlamaya yeltenmişlerdi. Efendimiz ise onlara: “Hayali olmayanın gerçeği olmaz!” buyurarak cevap vermişlerdi. Aynı şeyleri bize de hep söylediler. Efendimiz bunu bildikleri için, cevabımızı dilimize peşinen oturtmuşlar, kalplerimize doldurmuşlardır. “Hayali olmayanın gerçeği olmaz!”, “Hayallerimiz, inancımız ve amaçlarımız nispetindedir!”

36- “Yemin olsun ki Allah, Resulü’nün (Hudeybiye seferi öncesi, ashabıyla birlikte Beytullah’ı ziyaret ettiklerini müjdeleyen) haklı (ve hayırlı) rüyasını doğru çıkardı. Ve Allah’ın izniyle (huzur ve) emniyet içinde başlarınızı tıraş etmiş ve kısaltmış olarak korkusuz (ve kaygısız) bir şekilde Mescid-i Haram’a mutlaka gireceksiniz (buyurduğu va’adini tamamladı. Resulüllah’ın rüyasının gerçekleşmesi biraz gecikti ise de, bunun da pek çok hikmetleri vardı.) Allah sizin bilmediklerinizi de bilir. İşte bakın bundan önce size yakın bir fetih vermiş, (sonu çok hayırlı ve hikmetli olacak Hudeybiye Barışını ve Hayber zaferini lütfetmiştir.)” (Fetih: 27)

Kutlu fetihle alâkalı olarak Efendimizin rüyasında görmüş olduklarının doğru çıktığının

hatırlatılması, bize Rahmani rüyaları dikkate almamıza yönelik bir uyarıdır. Zaten Yusuf Suresi'nde de defalarca rüyadan bahsedilmesi bizlere çok önemli örnekler sunmaktadır. Ayrıca Efendimiz bir rüyası üzerine Hz. Ali ve iki sahabeyi göndermiş, casus kadını bulduklarında, kadının, “*Bende mektup yok!*” demesi üzerine Hz. Ali ise en büyük sadakat ve teslimiyetle: “*Allah'ın Resulünün asla yalan ve yanlış bilgi vermeyeceğini*” belirtmesi de yüksek bir sadakat ve feraset örneği konumundadır.

“Silm” kökünden gelen “İSLAM”ın barış, bereket ve merhamet Dini olması, Mekke'nin kansız ve kavgasız fethedilmiş olması... Ve fetih sonrası müşriklerin bağışlanması; katı gönüllerin yumuşamasını ve İslam'ın hızla yayılmasını sağlamıştır. Bu olumlu ve şuurlu sonuçlara ise “GİZLİLİK” kuralıyla ulaşılmıştır.

Savaş ortamında ordu ilerlerken; yeni doğurduğu yavrularını doyuran köpekten dolayı gösterilen şefkat, merhamet tedbirleri ve hayvancağızı tedirgin etmeden ordunun yolunu değiştirerek devam etmesi: Efendimiz'in (SAV) bizlere açıkça inancımızın temelinin şefkat, sevgi ve merhamete dayandığının en önemli göstergelerinden sayılmıştır. Savaş ortamında dahi doğaya, hayvanlara ve mazlum insanlara mümkün mertebe zarar vermememiz gerektiği uyarılmıştır.

37- Gizlilikle ve stratejik hamlelerle kazanılan Mekke Fethi: *Her türlü başarı ve zaferin Allah'tan olduğuna ve Resulüallah'ın hatırına bu kutlu sonuca ulaşıldığına* dair imani kanaatin olgunlaşmasına ve fetih sonrasında mü'minlerin galibiyet gururuna kapılmamasına yönelik bir hikmeti de barındırmaktadır.

Mekke'de bulunan ve çok tahripkâr olan fitne ve fesatları sebepleriyle öldürülmesi için özel talimat buyrulan, az sayıdaki *tehlikeli kişilerin* kaçıp kurtulmaması için de bu gizlilik kararının önemli olduğu anlaşılmaktadır.

38- Kureyş toplumu, Hz. Resulüallah'ın doğumundan o güne kadarki bütün yaşamını yakinen biliyorlardı. Efendimizin çocukluk, ticaret, olgunluk süreçlerine bütünüyle tanık olmuşlardı. Zahiri planda Hz. Resulüallah'ın herhangi bir kişiden veya ekolden savaş ve strateji bilgisi olmadığını da biliyorlardı. Kuzeyde Bizans'ın, doğuda Sasanilerin, batıda Mısır'ın üçgeni arasındaki Arabistan'da doğup yaşayan, ama onların askeri ve kültürel hiçbir birikiminden yararlanmayan... Yani bu bâtil ve bozuk üç kadim medeniyetin hiçbir müktesabatından ciddi bir etkileşimi olmayan Hz. Peygamberimizin (SAV), *akılları*

şaşkınlığa uğratan, o dönemin bütün büyük devletlerinin savaş stratejilerini bile gölgede bırakan bir yöntemle

Mekke'ye girerken; müşriklerin ileri gelen ve düşünen kafalarına, “**Bakın, ben bu savaş stratejisini sadece Allah'ın öğrettiği ile ortaya koydum**” mesajını veriyor, çağın süper devletlerinin bile böylesi bir savaş metodu ile yerle bir olacağını Mekke müşriklerine ispat ediyor ve vicdanlar tüm bu hikmet ve bilginin yalnız Allah vergisi olduğuna kanaat getirtiyordu!

39- Evet: “**Hedefin açık ama stratejisinin liderde saklı olması**” başarı ve zaferin önemli bir şartıdır. Efendimiz Ramazan ayı olduğu için iftar edip akşam namazını kıldırdıktan sonra: “**Ey ashabım, yarın büyük bir sefere çıkacağız, onun hazırlıklarını yapınız!**” buyurdular, ama hedefi saklı tuttular. Sahabelerden hiç birisi: “**Ya Resulüallah, nereye gidiyoruz, niçin gidiyoruz, nasıl gidiyoruz, ne kadar sürecek, yanımıza neler alacağız?**” diye soramamıştır. Lidere asla “ne, niçin, nasıl, ne zaman?” soruları sorulmaz, sorulamaz! Herkes derhal büyük bir heyecanla evine koşmuş, hazırlıklara başlamışlardır. Ashab-ı Kiram'ın bu tavrı, kıyamete kadar, büyük fetih planlayanlara örnek ve rehber olacaktır!..

40- Mekke Fethi müyesser olunca; Efendimiz Aleyhisselatü Vesselam ordusuna: “**Size direnen, kılıç çeken veya okla karşı duran olmadığı müddetçe saldırmayacak, kan dökmeyeceksiniz. Kadınlardan ve çocuklardan size karşı koyup direnmek isteyen olsa bile karşılık vermeyecek, onların zarar görmesine sebep olmayacaksınız!**” buyurdular. Ve İslam ordusu dört koldan Mekke'ye girmeye başladılar. Yalnızca Halid Bin Velid komutasındaki bir bölük, direnişle karşılaştılar. Bu direniş bastırıldı ve bu arbede esnasında sadece yedi müşrik öldürüldü. Efendimiz ve Ashab-ı Güzin, karşısındakiler kâfir dahi olsa öldürmek için değil; kurtarmak, yaşatmak için çabalıyorlardı. Bu sebeptendir ki bütün Asr-ı Saadet boyunca verilen ölü sayısı yalnızca 450 civarındadır. Bunların 200 kadarı İslam şehidi, 250 kadarı ise müşriklerdendir.

Efendimiz bindikleri devesinin havutuna secde eder vaziyette, örnek bir tevazu içerisinde Fetih Suresi'ni okuyarak ordusu arkalarında Mekke'ye girdiler. Tüm Kureyş şaşkınlık ve korku ile kendilerini izlemekteydi. Efendimiz burada genel af ilan ettiler. Hiç kimseye dokunulmayacağı garantisini verdiler. “**Bugün sizler azarlanıp**

kınanmayacaksınız, gidiniz, hepiniz serbestsiniz!”

buyurup tüm endişeleri giderdiler. Ardından putlarla dolu Kâbe'ye yöneldiler, İsra Suresi'nin 81'inci ayetini okuyarak putları birer birer devirdiler. Daha sonra secde edip dua ettiler. Kâbe'yi ashabı ile tavaf ettiler.

Yazar Ali ÇAĞIL İmam Hatip Lisesi ve Kamu Yönetimi Mezunu
17 Mayıs 2022

“De ki: "(Artık) Hakk geldi, bâtıl zail oldu. Hiç şüphesiz bâtıl yok olucudur. (Çünkü Hakk gelince bâtıl batacak, Güneş doğunca karanlık kaybolacaktır.)" (İsra Suresi: 81)